

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΟΛΟΙ ΑΓΙΟΙ!

(Ο Άγιος Ευστάθιος)

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

Σήμερα θα ακούσουμε μία αληθινή ιστορία γεμάτη περιπέτειες. Είναι η ιστορία μιᾶς οικογένειας που αγάπησε πολύ τὸ Χριστό. Πέρασαν πολλές δύσκολες στιγμές ὅμως ποτέ δὲν ἔχασαν τὴν πίστη τους. Είναι ἡ οικογένεια τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Θὰ πᾶμε λοιπὸν στὴν Ξακουστή Ρώμη, τὴν πρωτεύουσα τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Είναι μία πόλη γεμάτη εἰδωλοατρικούς ναοὺς καὶ ἀγάλματα ψευτικῶν θεῶν. Κι ὅμως, μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἄσχημο περιβάλλον ζοῦσε ἕνας γενναῖος καὶ ἐνάρετος στρατηγός. Τὸ ὄνομά του ἦταν Πλακίδας. Ἦταν εἰδωλόλατρη, ἀλλὰ διέφερε ἀπὸ τοὺς σκληροὺς συμπατριῶτες του. Ἦταν δίκαιος καὶ ὀνομαστός γιὰ τίς ἐλεημοσύνες που ἔκανε.

Κι ἐπειδὴ εἶχε καλὴ διάθεση ὁ Ἅγιος Θεὸς δὲν τὸν ἄφησε. Τοῦ ἀποκαλύφθηκε μὲ θαυμαστὸ τρόπο.

Μιά μέρα ἐνῶ κυνηγοῦσε στὸ δάσος εἶδε μπροστὰ του ἕνα πανέμορφο ἐλάφι. Θέλησε τότε νὰ τὸ πιάσει. Ὅμως τὸ ἐλάφι ἄρχισε νὰ τρέχει πολὺ γρήγορα. Τὰ βέλη τοῦ Πλακίδα δὲν μπορούσαν νὰ τὸ πετύχουν. Ξαφνικά ὅμως τὸ ἐλάφι σταμάτησε καὶ ἐγινε κάτι θαυμαστὸ. Ἀνάμεσα στὰ κέρατά του ἐμφανίστηκε ἕνας λαμπρὸς σταυρός. Ἀκτινοβολοῦσε τόσο πολὺ πού ὁ στρατηγὸς ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογό του. Τότε ἀκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέει: «Πλακίδα, τί μέ διώκεις; Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸν ὁποῖον ἐσύ χωρὶς νὰ γνωρίζεις, λατρεύεις μὲ τὰ ἀγαθὰ σου ἔργα. Ἦρθα στὴ γῆ μὲ μορφὴ ἀνθρώπου γιὰ νὰ σώσω τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ σήμερα σοῦ ἐμφανίστηκα γιὰ νὰ σέ συλλάβω στὰ δίχτυα τῆς φιλανθρωπίας μου».

Ὁ Πλακίδας ἀπὸ τὸ φόβο ἔμεινε ἀναισθητός. Ὅταν συνῆλθε ὁ Κύριος τοῦ ξαναεμφανίστηκε καὶ τοῦ εἶπε τὰ ἴδια λόγια.

Ἔτσι λοιπὸν ὁ Πλακίδας πίστευσε στὸ Χριστό καὶ βαπτίστηκε αὐτός καὶ ἡ οἰκογένειά του. Μετονομάστηκε καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Εὐστάθιος, ἡ γυναίκα του ἀπὸ Τατιανὴ ὀνομάστηκε Θεοπίστη καὶ τὰ μικρά του ἀγοράκια Ἀγάπιος καὶ Θεόπιστος. Ὅλοι ἦταν πιά μιὰ χριστιανικὴ οἰκογένεια καὶ ἀγωνίζονταν νὰ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἄρχισαν ὅμως οἱ περιπέτειες. Ἀντίπαλοι τοῦ Εὐστάθιου ἀνέφεραν στὸν αὐτοκράτορα πὼς εἶναι Χριστιανός. Ὁ αὐτοκράτορας Τραϊανός, ἂν καὶ ἀγαποῦσε τὸ γενναῖο στρατηγὸ, δὲν μπορούσε νὰ ἀνεχθεῖ ἕναν Χριστιανὸ στὸ στρατό του. Τοῦ ζήτησε ν' ἀρνηθεῖ τὸ Χριστό καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἰδῶλα. Ὁ Εὐστάθιος ὅμως ἥρωικά ὁμολόγησε τὴν πίστη του. Ὁ αὐτοκράτορας λοιπὸν πῆρε ὅλη του τὴν περιουσία καὶ τὸν ἐξόρισε.

Ἔτσι ἡ οἰκογένεια ἄρχισε τὴν περιπλάνηση σὲ τόπους μακρινούς. Μὲ πλοῖο φθάσαν στὴν Αἴγυπτο. Ὅμως ὁ καπετάνιος ἦταν ἀνθρώπος βάρβαρος καὶ σκληρὸς καὶ μὲ τὴν πρόφαση ὅτι δὲν τοῦ πλήρωσαν ὅσα εἶχαν συμφωνήσει κράτησε γιὰ σκλάβο τὴν Θεοπίστη.

Ὁ Εὐστάθιος πικραμένος, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάνει τὴν ἐμπιστοσύνη του στὸ Θεὸ συνέχισε τὴν πορεία μὲ τὰ δυὸ του παιδιὰ. Περπατοῦσαν μέρες ὀλόκληρες μὲ ἐλάχιστο φαγητό καὶ νερό. Κάποια στιγμὴ ἔφθασαν σ' ἕναν ὀρμητικὸ ποταμό. Καθὼς προσπαθοῦσαν νὰ τὸν περάσουν ὅμως ἕνα λιοντάρη κι ἕνας λύκος ἀρπάζουν τὰ δυὸ παιδιὰ καὶ τὰ ὀδηγοῦν σὲ ἐντελῶς διαφορετικὲς κατευθύνσεις. Ἐμεινε ἔτσι ὁ Εὐστάθιος ὀλομόναχος, θλιμμένος ἀλλὰ μὲ σταθερὴ τὴν ἐλπίδα του στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Συνέχισε τὴν περιπλάνησή του ὡσπου ἔφθασε στὴν πόλη Βάδισσο. Ἐκεῖ ἄρχισε νὰ δουλεῖει σὰν ἀγροφύλακας καὶ ἔμεινε γιὰ περίπου 15 χρόνια.

Τὰ χρόνια πέρασαν. Ἀλλὰ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ δὲν ἐγκατέλειψε τὸν Εὐστάθιο. Καὶ ἦρθε ἡ στιγμὴ πού θ' ἄλλαζε τὴ ζωὴ του. Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οἱ βάρβαροι, στοὺς ὁποίους εἶχαν πουλήσει δούλη τὴ Θεοπίστη, ἐπαναστάτησαν. Οἱ Ρωμαῖοι ἔπρεπε νὰ πνίξουν τὴν ἐπανάσταση. Μόνον ὁ Πλακίδας μπορούσε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει. Τὸν ἀναζήτησαν λοιπὸν, τὸν βρῆκαν καὶ ἀφοῦ τοῦ ἀπέδωσαν ὅλους τοὺς παλιούς του τίτλους τὸν τοποθέτησαν ἐπικεφαλῆς τῶν ρωμαϊκῶν στρατευμάτων.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ στρατός ἦταν λίγος διέταξαν γενικὴ στρατολογία. Κατατάχθηκαν στὸ στρατό καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Εὐσταθίου, τὰ ὁποῖα εἶχαν σωθεῖ ἀπὸ κάποιους βοσκούς. Ὁ Εὐστάθιος κάποια στιγμὴ τοὺς εἶδε καὶ χωρὶς νὰ τοὺς ἀναγνωρίσει, ἐπειδὴ θαύμασε τὸ παράστημά τους τοὺς πῆρε ἀκολουθούς του.

Ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἔφερε ἔτσι τὰ πράγματα ὥστε κατὰ τὸν πόλεμο ὁ στρατός τοῦ Εὐσταθίου νὰ καταλάβει τὴν πόλη που ζοῦσε ἡ Θεοπίστη. Μάλιστα, ἀπὸ θεῖα πρόνοια ἔστησε τὴ σκηνὴ του στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ που ζοῦσε ἐκεῖνη. Ἔτσι ἐγινε τὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ...

Μιά μέρα τὰ παιδιὰ συζητοῦσαν γιὰ τίς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς τους ἡλικίας. Τότε ἀναγνώρισαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο (καὶ μεταξύ τους εἶχαν χωριστεῖ). Τοὺς ἀκουσε ὅμως νὰ μιλοῦν ἡ Θεοπίστη καὶ κατάλαβε πὼς

είναι τὰ παιδιά της. Λίγο πιό μετά συνομιλώντας μέ τό στρατηγό άναγνώρισε στό πρόσωπό του τό σύζυγό της. Τά μέλη τῆς οίκογένειας βρέθηκαν πάλι όλοι μαζί. Πόση χαρά καί συγκίνηση δοκιμάζουν μέσα τους!

Ό πόλεμος τέλειωσε νικηφόρος γιά τούς Ρωμαίους καί ή οίκογένεια επέστρεψε στη Ρώμη. Τούς υποδέχονται μέ τιμές καί ζητωκραυγές. Οί χαρές όμως γρήγορα περνούν. Ό νέος αυτόκράτορας Άδριανός καλεϊ άμέσως τόν Ευστάθιο νά θυσιάσει στά είδωλα ως ένδειξη εύγνωμοσύνης. Ό θαρραλέος όμως στρατηγός στέκεται άλύγιστος στην πίστη τοῦ Χριστοῦ. Άρνείται γιά άλλη μιá φορά τούς ψεύτικους θεούς καί όμολογεϊ τήν πίστη του στον Ένα καί Άληθινό Θεό.

Ό αυτόκράτορας έξοργίστηκε. «Στά λιοντάρια!» φωνάζει. Τότε όλη μαζί ή οίκογένεια ρίχθηκαν στό στάδιο. Έξαπολύθηκε πάνω τους ένα πελώριο λιοντάρι πού οὔτε καν τούς άγγιξε. Όργισμένος ό αυτόκράτορας δίνει έντολή καί τούς κλείνουν σ' ένα χάλκινο όμοίωμα βοδιοῦ. Έκεϊ παρέδωσαν τίς ψυχές τους χωρίς όμως νά καεί οὔτε μιá τρίχα τῆς κεφαλῆς τους. Τά σώματά τους ήταν άνέναφα από τή φωτιά! Οί Χριστιανοί μπόρεσαν νά τά πάρουν κρυφά καί νά τά ένταφιάσουν μέ τιμές. Η μνήμη τους τιμάται κάθε χρόνο στις 20 Σεπτεμβρίου.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

⇒Θυμάστε νά μοῦ πείτε πώς έγινε ό Πλακίδας Χριστιανός; (μιá μέρα είδε έλάφι ...)

⇒Γιατί τόν έξόρισαν; (γιατί άρνήθηκε νά θυσιάσει στά είδωλα)

⇒Τί έπαθε ή Θεοπίστη; (τήν πῆρε σκλάβα ό καπετάνιος)

⇒Μετά άπ' αυτό ποιά νέα θλίψη περίμενε τόν Ευστάθιο; (έχασε καί τά δυό του παιδιά, τόν Άγάπιο καί τό Θεόπιστο)

⇒Πώς άντιμετώπισε όλες αυτές τίς δυσκολίες; (μέ πίστη στό έλεος καί στην άγάπη τοῦ Χριστοῦ)

⇒Καί πώς ξαναβρέθηκε όλη μαζί ή οίκογένεια; (οί Ρωμαίοι πολεμοῦσαν έναντίον ενός βάρβαρου λαοῦ...)

⇒Ποιό ήταν τό τέλος τους; (μαρτύρησαν γιά τήν άγάπη τοῦ Χριστοῦ)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η άγία οίκογένεια πού είδαμε πέρασε πολλές δυσκολίες. Οὔτε στιγμή όμως δέ λύγισαν, αλλά είχαν σταθερή τήν έλπίδα τους στό Χριστό. Η οίκογένειά τους είχε τήν εύλογία τοῦ Θεοῦ γι' αυτό καί όλα τά έμπόδια ξεπεράστηκαν.

⇒Πώς θά μπορέσουμε κι έμείς νά 'χουμε τό Χριστό στην οίκογένειά μας;

1. Πρώτ' άπ' όλα μέ τήν ένάρετη συμπεριφορά μας. Όχι τσακωμοί, γρίνιες, ύπερβολικές άπαιτήσεις πού διώχνουν τήν άγάπη καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

2. Νά συμμετέχουμε όλοι μαζί στη ζωή τῆς έκκλησίας. Πόσο όμορφο είναι όλα τά μέλη τῆς έκκλησίας νά έκκλησιάζονται μαζί! Πόση χαρά καί εύλογία τούς γεμίζει! Άλλά καί όταν όλη ή οίκογένεια πηγαίνει τακτικά στον πνευματικό! Η όταν όλοι προσέρχονται στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς... κατοικεί μέσα στον καθένα ό Χριστός, αλλά καί βρίσκειται άνάμεσα στην οίκογένεια καί τούς ένώνει καί μεταξύ τους.

3. Νά προσευχόμαστε θερμά στό Θεό γιά τήν οίκογένειά μας, γιά τούς γονείς καί τ' άδέρφια μας, γιά όλα τά θέματα πού προκύπτουν. Η προσευχή νά είναι τό καταφύγιό μας.

ΣΥΝΟΗΜΑ

Η οίκογένειά μας πάντα κάτω από τήν εύλογία τοῦ Θεοῦ.

